

Sygnatura akt VII U 3356/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 23 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu VII Wydział Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:SSO Małgorzata Kuźniacka-Praszczyk

Protokolant:st. sek. sąd. Marta Jurga

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2015 roku w Poznaniu

przy udziale zainteresowanego J. W. (1)

odwołania S. S. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w O.

z dnia 12 czerwca 2014 roku Nr (...)

w sprawie S. S. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w O.

o podleganie ubezpieczeniu społecznym

1. zmienia zaskarżoną decyzję w całości i stwierdza, że odwołująca S. S. (1), jako pracownik u płatnika składek N. – J. W. (1), podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 18 listopada 2013 roku,
2. zasądza od pozwanego organu rentowego na rzecz zainteresowanego kwotę 60 złotych (słownie: sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Małgorzata Kuźniacka-Praszczyk

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 czerwca 2014 roku Nr 101//2014 adresowaną na firmę (...) z siedzibą w K. i S. S. (1), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. W., na podstawie art. 83 ust.1 pkt 1, art. 38 ust.1, art.68 ust.1 pkt 1 lit. a, art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust.1 i art.12 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 roku, poz. 1442) oraz art. 83 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 roku Nr 16, poz. 93 ze zm.) oraz art. 22 § 1, art. 229 § 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 roku Kodeks pracy (tekst jednolity Dz. U. z 1998 roku Nr 21, poz.94 ze zm.) stwierdził, że **S. S. (1)** nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik u płatnika składek (...) J. W. (1) w K. od 18 listopada 2013 roku.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że zawarcie umowy o pracę pomiędzy J. W. (1) prowadzącym pozarolniczą działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w W. a S. S. (1) było czynnością zmierzającą do obejścia prawa dokonaną w celu uzyskania zasiłku chorobowego i macierzyńskiego, a nie faktycznego wykonywania pracy w rozumieniu art. 22§1 kodeksu pracy, co z mocy prawa czynią ją nieważną. Z ustaleń organu rentowego wynika bowiem,

że umowa o pracę została zawarta w dniu 18 listopada 2013 roku w Biurze (...) w K. a zgłoszenie do ubezpieczenia nastąpiło w dniu 27 listopada 2013 roku, po upływie siedmiodniowego terminu od dnia powstania obowiązku ubezpieczenia przewidzianego do dokonania zgłoszenia do ubezpieczenia pracownika. Z informacji uzyskanych z (...) Sp. z o.o. w L. wynika, że S. S. (1) znajdowała pod opieką w/w placówki od 28 listopada 2013 roku, w tej dacie stwierdzona została ciąża u ubezpieczonej. Powzięcie informacji o stanie ciąży zaważyło na chęci poszukiwania ze strony ubezpieczonej zabezpieczenia sytuacji materialnej wobec zbliżającego się macierzyństwa. W dacie zawarcia umowy o pracę i zgłoszenia S. S. (1) do ubezpieczeń społecznych nie legitymowała się ona wstępnymi badaniami lekarskimi o braku przeciwwskazań do podjęcia pracy na stanowisku pracownika administracyjnego, a mimo to została dopuszczona do pracy. Wobec braku tego dokumentu nie można stwierdzić, że ubezpieczona była zdolna do pracy w chwili zawarcia przedmiotowej umowy o pracę. Za pozornością zawartej umowy o pracę przemawia również fakt, że płatnik nie przedstawił materialnych dowodów, które potwierdzałyby wykonywanie pracy przez ubezpieczoną. Zgromadzone dokumenty i zeznania świadków miały na celu tylko potwierdzić rzekome wykonywanie pracy przez ubezpieczoną. Nadto z ustaleń organu rentowego wynika, że przed datą zawarcia umowy o pracę, jak i po tej dacie obowiązki administracyjne wykonywał osobiście J. W. (1). Zatrudnienie pracownika administracyjnego w pełnym wymiarze czasu pracy nie było racjonalne ze strony pracodawcy ze względu na koszty z tym związane. Ogłoszenia zamieszczone w Gazecie (...) w dniach 2, 9 i 16 października 2013 roku zawierały ofertę zatrudnienia w zawodzie elektryk, elektromonter lub automatyk. Płatnik nie udokumentował ofert zatrudnienia pracownika administracyjnego w innych mediach.

Przedmiotowa decyzja została prawidłowo doręczona płatnikowi składek i ubezpieczonej w dniach 16 i 17 czerwca 2014 roku.

W odwołaniu, wniesionym z zachowaniem przepisane go prawem trybu i terminu w piśmie procesowym z dnia 15 lipca 2014 roku, uzupełnionym w piśmie procesowym z dnia 30 sierpnia 2014 roku S. S. (1) wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji z dnia 12 czerwca 2014 roku w całości, ewentualnie o jej zmianę na swoją korzyść w celu otrzymania świadczenia. Odwołująca zarzuciła pozwanemu, że nie wykazał, że umowa o pracę została zawarta dla pozorów. Po pierwsze do podpisania umowy o pracę doszło przed stwierdzeniem ciąży u odwołującej i na długo przed planowanym porodem. W dniu 28 listopada 2013 roku lekarz prowadzący w Gabinetce Ginekologicznej we W. nie stwierdził ciąży, podczas kolejnej wizyty w dniu 9 grudnia 2013 roku lekarz nie był pewien czy odwołująca jest w ciąży i miał problemy z ustaleniem wieku ciąży. Karta ciąży została założona w dniu 9 stycznia 2014 roku dopiero w trakcie pobytu odwołującej w szpitalu. Niezdolność do pracy spowodowana była okolicznościami nagłymi, których nie można było ani przewidzieć ani wcześniej zaplanować. Pracownik organu rentowego bez zgody odwołującej upowszechnił informacje dotyczące jej ciąży, przebiegu wizyt u lekarzy, błędnie podając nazwę placówki w której się leczyła. Po drugie strony realizowały wszystkie obowiązki wynikające z umowy o pracę. Niepoddanie się przez odwołującą badaniom lekarskim wynikało z jej niedopatrzenia. Pracodawca wystawił odwołującej stosowne skierowanie, następnie pomimo grożącej sankcji karnej dopuścił odwołującą do pracy, która wykonywała powierzone obowiązki pod kierownictwem pracodawcy i za wynagrodzeniem. Okoliczność tę mogą potwierdzić świadkowie B. S., B. M. i A. K.. Po trzecie po stronie pracodawcy istniała gospodarcza potrzeba zatrudnienia odwołującej. Pracodawca zatrudnił dwóch serwisantów w terenie. Podczas choroby jednego z pracowników pracodawcy trudno było pogodzić prowadzenie biura z wykonywaniem obowiązków serwisanta w zastępstwie niezdolnego do pracy pracownika, dlatego po bezskutecznej próbie znalezienia wykwalifikowanego pracownika do obsługi serwisu zatrudnił odwołującą na stanowisku pracownika administracyjnego.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. W.. wniósł o jego oddalenie. Organ rentowy powtórzył argumentację faktyczną i prawną zaprezentowaną w zaskarżonej decyzji i dodatkowo podniósł, że organ ubezpieczeniowy nie jest stroną stosunku pracy co nie oznacza, że jest pozbawiony możliwości kwestionowania tej umowy w aspektach, które mają wpływ na wysokość tych świadczeń.

W piśmie procesowym z dnia 7 sierpnia 2014 roku pełnomocnik organu rentowego podniósł, że z treści pisma z dnia 1 sierpnia 2014 roku wynika, że płatnik składek nie miał faktycznej potrzeby zatrudnienia S. S. (1) ponieważ w

okresie rzekomego zatrudnienia odwołującej zamierzał zatrudnić pracownika na stanowisku robotniczym w związku z długotrwałą chorobą K. D.. Ogłoszenia prasowe zamieszczone w lokalnej gazecie nie dotyczyły oferty pracy biurowej.

Sąd nie wzywał J. W. (1) do udziału w sprawie odrębnym postanowieniem w trybie art. 477¹¹§2 kpc, bowiem płatnik składek był już stroną postępowania przed organem rentowym i adresatem decyzji, stając się automatycznie stroną postępowania odwoławczego.

Na rozprawie w dniu 30 grudnia 2014 roku zainteresowany oświadczył, że popiera odwołanie i wnioski złożone przez odwołującą.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca S. S. (1) (zd. S.) urodziła się w dniu (...), z zawodu jest inżynierem technologii żywności.

W latach 2005-2009 odwołująca studiowała w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej im. (...) w L. w Instytucie (...) na kierunku rolnictwo w zakresie produkcji i zarządzania w rolnictwie, gdzie zdobyła tytuł zawodowy inżyniera. Następnie odwołująca kontynuowała edukację na Uniwersytecie Przyrodniczym w P. na studiach magisterskich II° w systemie niestacjonarnym na Wydziale Nauk o Żywności i Żywieniu na kierunku Technologia (...), które ukończyła w dniu 17 lutego 2011 roku uzyskując tytuł zawodowy magistra inżyniera. W czasie studiów odwołująca odbyła praktyki w spółce (...) Sp. z o.o. w K., w spółce (...) Sp. z o.o., w Państwowej Powiatowej Stacji Sanitarnej – Epidemiologicznej w K., w Spółdzielni Produkcyjno – Handlowo – Usługowej (...) we W. oraz staż w Państwowej Powiatowej Inspekcji Sanitarnej w K., który trwał od sierpnia 2009 roku stycznia 2010 roku. Począwszy od 15 października 2010 roku do 30 czerwca 2013 roku odwołująca była zatrudniona w firmie P.H.U. (...) w K. na stanowisku pracownika administracyjnego w pełnym wymiarze czasu pracy. W czasie zatrudnienia odwołująca od 3 stycznia 2011 roku do 12 maja 2011 roku korzystała z zasiłku chorobowego, od 13 maja 2011 roku do 13 października 2011 roku pobierała zasiłek macierzyński, a od 22 listopada 2011 roku do 31 maja 2013 roku korzystała z urlopu wychowawczego od 22 listopada 2011 roku do 30 czerwca 2013 roku w związku z urodzeniem pierwszego dziecka. Stosunek pracy ustał w wyniku likwidacji zakładu pracy. Od 22 lipca 2013 roku do 17 listopada 2013 roku odwołująca była zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy w K. jako osoba bezrobotna.

Zainteresowany J. W. (1) prowadzi od 2001 roku nieprzerwanie pozarolniczą działalność gospodarczą pod nazwą (...) B. J. W. (1) z siedzibą w K.. W ramach prowadzonej działalności zainteresowany współpracuje z dwiema spółkami z kapitałem zagranicznym, z którymi ma podpisane umowy serwisowe oraz świadczy usługi na rzecz innych przedsiębiorców w zakresie sprzedaży i montażu bram przemysłowych i systemów przeładunkowych na terenie województwa (...), (...) i (...). Początkowo siedziba firmy mieściła się w K. na Osiedlu (...) w miejscu zamieszkania zainteresowanego. W dniu 30 sierpnia 2013 roku płatnik składek wynajął lokal użytkowy położony w K. przy ulicy (...), na czas nieoznaczony od 1 września 2013 roku, który po remoncie przeznaczył na pomieszczenie biurowe. J. W. (1) zatrudniał w spornym okresie dwóch pracowników terenowych A. K. i K. D. odpowiednio na stanowiskach monter-serwisanta i specjalisty do spraw montażu, którzy zajmowali się montażem i naprawą urządzeń oraz wykonywaniem przeglądów technicznych zleconych i objętych umowami. Z danych zawartych w Kompleksowym Systemie Informacyjnym ZUS wynika, że K. D. był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w okresie od 15 maja 2006 roku do 18 stycznia 2014 roku, przy czym w trakcie zatrudnienia przebywał na zwolnieniu lekarskim i pobierał wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy, a następnie zasiłek chorobowy od 3 maja 2013 roku do 31 maja 2013 roku i od 21 lipca 2013 roku do 18 stycznia 2014 roku. Czas długotrwałej niezdolności do pracy K. D. przypadał na okres jesienno - zimowy podejmowania przez firmę (...) intensywnych działań w zakresie prowadzonej działalności. Bramy przemysłowe, które zabezpieczały pomieszczenia garażowe i hale produkcyjne oraz urządzenia przeładunkowe objęte umową serwisową wymagały montażu lub naprawy z udziałem co najmniej dwóch wykwalifikowanych pracowników w ciągu dwunastu godzin od zgłoszenia. Wobec długotrwałej niezdolności do pracy K. D. J. W. (1) nie radził sobie z równoczesnym wykonywaniem czynności naprawczo-montażowych i prowadzeniem biura, w związku z tym postanowił zatrudnić nowego pracownika na zastępstwo. W tym celu zainteresowany złożył w Gazecie (...) zamówienie na druk ogłoszenia o pracy w terminach 2, 9 i 16 października 2013 roku zawierającego ofertę zatrudnienia w terenie

w zawodzie elektryk, elektromonter lub automatyk. O tym, że zainteresowany poszukuje pracownika odwołująca dowiedziała się od znajomych w G., którzy znali zainteresowanego. Podczas rozmowy kwalifikacyjnej w siedzibie firmy zainteresowany poinformował odwołującą, że od dłuższego czasu nie może znaleźć montażysty, który pracowałby w terenie i zaproponował by odwołująca zajęła się obsługą biura a zainteresowany w tym czasie przejmie obowiązki montażysty K. D. w terenie.

Umowa o pracę została sporządzona przez B. M. w dniu 18 listopada 2013 roku w siedzibie Biura Usług (...) prowadzonego przez B. S. w K., która od około 8 lat zajmuje się kompleksowym świadczeniem usług administracyjno – biurowych dla firmy zainteresowanego. Praca miała być wykonywana przez odwołującą od 18 listopada 2013 roku do 31 maja 2014 roku, w pełnym wymiarze czasu pracy w siedzibie biura w K. przy ulicy (...). Strony ustaliły, że S. S. (1) będzie otrzymywać wynagrodzenie minimalne określone na podstawie ustawy z dnia 10 stycznia 2001 roku o minimalnym wynagrodzeniu. W dacie podpisania umowy wynagrodzenie wynosiło 1 600,00 zł. brutto miesięcznie. Termin rozpoczęcia pracy przez odwołującą określono na dzień 18 listopada 2013 roku. Odwołująca odbyła w dniach od 18 do 19 listopada 2013 roku wstępne szkolenie w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy obejmujące instruktaż ogólny i stanowiskowy pod kierunkiem J. W. (1) i zapoznała się z zasadami i przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy, przepisami z zakresu ochrony przeciwpożarowej obowiązującymi w firmie, z zasadami równego traktowania w zakładzie pracy oraz oceną ryzyka zawodowego na zajmowanym stanowisku określonym w umowie. Przed przystąpieniem do pracy odwołująca nie poddała się z powodu braku czasu wstępnym badaniom lekarskim do wykonania których została skierowana przez pracodawcę. Pomimo, że odwołująca nie przedłożyła pracodawcy aktualnego zaświadczenia o braku przeciwwskazań do podjęcia pracy na stanowisku pracownika administracyjnego została dopuszczona przez zainteresowanego do wykonywania czynności objętych zawartą umową o pracę.

Dokument (...) P (...) zawierający zgłoszenie do ubezpieczeń emerytalnego, rentowych, chorobowego i wypadkowego S. S. (1) jako pracownika z tytułu zawartej umowy o pracę został złożony przez B. S. prowadzącą Biuro (...) w K. w dniu 27 listopada 2013 roku, z datą wsteczną od 18 listopada 2013 roku z kodem ubezpieczenia 01 10 00. Do opóźnienia doszło z winy pracownika biura rachunkowego, który z niewiadomych przyczyn nie sprawdził czy dokument zgłoszeniowy (...) P (...) został przesłany drogą elektroniczną w sposób prawidłowy i nie dostarczył zgłoszenia osobiście do siedziby ZUS.

Strony umowy nie sporządziły w formie pisemnej zakresu obowiązków odwołującej na stanowisku pracownika administracyjnego. Od początku zatrudnienia praca odwołującej polegała na zapoznawaniu się z profilem działalności firmy (...), kopiowaniu faktur VAT, archiwizowaniu i zabezpieczaniu dokumentów na twardym dysku, pozyskiwaniu i segregowaniu katalogów branżowych, porządkowaniu dokumentów ułożonych w kilku segregatorach rocznikowo zgodnie z wytycznymi pracodawcy według nazwisk klientów. Następnie odwołująca znakowała teczki wiodących klientów i umieszczała je w osobnych segregatorach, w których znajdowały się dokumenty przeznaczone do ZUS, do Urzędu Skarbowego oraz dokumenty z podatkowej księgi przychodów i rozchodów. Pozostałe dokumenty były wpinane łącznie. Po wykonaniu tych czynności odwołująca wysyłała pocztą tradycyjną i elektroniczną, przygotowywała zamówienia, skanowała faktury VAT sprzed 5 lat, dbała o porządek w biurze, przyjmowała od kontrahentów zgłoszenia serwisowe, w tym od firmy (...) współpracującej z firmą zainteresowanego za pośrednictwem maila lub telefonu. Naprawy serwisowe i prace montażowe wykonywał A. K., zatrudniony od lipca 2010 roku na stanowisku montera – serwisanta. Po wykonanych czynnościach A. K. sporządzał protokoły naprawcze lub przeglądowe w zależności od rodzaju zgłoszenia i dostarczał je do biura. W okresie od listopada do grudnia 2013 roku monter-serwisant wystawił 23 protokoły serwisowe. Odwołująca nie kwitowała odbioru tych dokumentów. Podczas obecności w biurze na przełomie listopada i grudnia 2013 roku A. K. widywał kilka razy odwołującą przy pracy. Poza wyżej wymienionymi czynnościami odwołująca na polecenie zainteresowanego, kilka razy w miesiącu dostarczała do Biura Usług (...) w K. faktury VAT i odbierała dokumenty związane z płatnościami. Do 15-tego dnia każdego miesiąca biuro przygotowywało dokumenty finansowe związane z obowiązkiem zapłaty składek na ubezpieczenia społeczne, a do 20-tego i 25-tego dnia każdego miesiąca realizowało zobowiązania dotyczące podatków w tym podatku VAT. Faktury VAT były ponumerowane i uporządkowane w segregatorze zgodnie z wydrukiem i przechowywane przez kwartał, następnie zwracane w segregatorze firmie zainteresowanego.

S. S. (1) nie była upoważniona przez pracodawcę do odbioru przesyłek i podpisywania dokumentów. Protokoły serwisowe były własnoręcznie podpisywane przez zainteresowanego. Odwołująca świadczyła pracę w nowej siedzibie pracodawcy w K. przy ulicy (...) od poniedziałku do piątku w godzinach od 8.00 rano do 16.00 popołudniu. Do pracy dojeżdżała prywatnym samochodem osobowym marki O. (...), marki T. (...) lub O. (...), pokonując odległość około 35 km od miejsca zamieszkania.

Dowód: dokumenty zgromadzone w aktach osobowych odwołującej na k.78 w tym w części A dyplom z dnia 8 czerwca 2009 roku Nr (...), dyplom z dnia 17 lutego 2011 roku Nr (...), kopia świadectwa pracy z dnia 1 lipca 2013 roku, curriculum vitae, podanie o pracę z dnia 18 listopada 2013 roku, w części B umowa o pracę z dnia 18 listopada 2013 roku Nr (...), oryginał karty szkolenia wstępnego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy z dnia 18 listopada 2013 roku, oryginały oświadczeń złożonych przez odwołującą w dniu 18 listopada 2013 roku; zeznania odwołującej S. S. (1) przesłuchanej w charakterze strony k.88-89 i k.146-147, zeznania zainteresowanego J. W. (1) k.89-90 i k.147-148, zeznania świadków B. S. , B. M. k.90-92; dokumenty znajdujące w aktach sprawy w tym: kopia umowy najmu z dnia 30 sierpnia 2013 roku k.101-103, pismo ZUS z dnia 1 sierpnia 2014 roku k.15, kopia (...) P (...) k.30 kopie protokołów serwisowych k.104-105, kopie umów obsługi serwisowej k.106-110, kopia wyciągu z podatkowej książki przychodów i rozchodów z listopada i grudnia 2013 roku k.114-123; dokumenty zgromadzone w aktach pozwanego organu rentowego o znaku (...) - (...) tym: pismo (...) Sp. z o.o. w K. z dnia 30 maja 2014 roku wraz z ogłoszeniem, pismo odwołującej z dnia 29 maja 2015 roku k.36

Odwołująca potwierdzała swoją obecność w pracy na liście obecności w dniach od 18 listopada 2013 roku do 29 listopada 2013 roku (80 godzin), od 2 grudnia 2013 roku do 31 grudnia 2013 roku, (160 godzin), od 2 stycznia 2014 roku do 8 stycznia 2014 roku (32 godziny), za wyjątkiem sobót i niedziel.

W dacie zawarcia umowy o pracę S. S. (1) była we wczesnej fazie ciąży. W karcie informacyjnej leczenia szpitalnego Wojewódzkiego Szpitala (...) w L. z dnia 13 stycznia 2014 roku zamieszczono wpis, że w dniu przyjęcia na Oddział (...) Położniczy, tj. w dniu 9 stycznia 2014 roku u odwołującej rozpoznano ciążę i określono wiek ciąży na 11 tydzień. Ciąża odwołującej zakończyła się w 21 tygodniu, tj. w dniu 11 marca 2014 roku w wyniku poronienia.

Za okres od 18 listopada 2013 roku do 30 listopada 2013 roku odwołująca otrzymała 10 lutego 2014 roku odwołująca otrzymała w wynagrodzenie w formie gotówki w kwocie 693,33 zł. brutto (561,98 zł. netto), za okres od 1 grudnia 2013 roku do 31 grudnia 2013 roku – 1 600,00 zł. brutto (1 186,38 zł. netto), od 1 stycznia 2014 roku do 31 stycznia 2014 roku – 1 509,11 zł. brutto (1 242,21 zł. netto), przy czym od 9 stycznia 2014 roku do 10 lutego 2014 roku płatnik składek wypłacił odwołującej wynagrodzenie za okres niezdolności do pracy.

Kondycja firmy (...) w K. była dobra i pozwalała na zatrudnienie odwołującej. W rocznym rozliczeniu podatkowym za rok 2013 PIT-36 firma zainteresowanego wykazała przychód w wysokości 737 050,39 zł. oraz dochód w wysokości 30 105,77 zł. Był to rok kiedy firma zainteresowanego poczyniła znaczne inwestycje, które były amortyzowane i stanowiły podatkowe koszty działalności. Strata w wysokości 17 222,60 zł. wykazana w zeznaniu PIT-38 za rok 2013 dotyczyła rocznego rozliczenia przez zainteresowanego środków zainwestowanych w papiery wartościowe i nie była związana z działalnością firmy. Jak wynika z pisma Naczelnika Urzędu Skarbowego w K. z dnia 6 sierpnia 2014 roku nie stwierdzono zaległości podatkowych na dzień 5 sierpnia 2014 roku.

Organ rentowy podjął wypłatę zasiłku chorobowego do 31 maja 2014 roku.

Podczas okresowej niezdolności do pracy odwołującej J. W. (1) nie zatrudnił innej osoby na stanowisko pracownika administracyjnego. Od 19 lutego 2014 roku K. D. kontynuuje zatrudnienie w firmie zainteresowanego w pełnym wymiarze godzin na dotychczasowym stanowisku specjalisty do spraw montażu. Zainteresowany przejął obowiązki odwołującej od 9 stycznia 2014 roku, nadal osobiście zajmuje się organizacją pracy w firmie, sprawami biurowymi i pozyskiwaniem klientów dla firmy.

Umowa o pracę uległa rozwiązaniu z upływem czasu na który została zawarta, tj. w dniu 31 maja 2014 roku.

Począwszy od 23 czerwca 2014 roku S. S. (1) jest zatrudniona w Przedsiębiorstwie Handlowo – Usługowym prowadzonym przez A. J. we W..

Dowód: dokumenty zgromadzone w aktach sprawy w tym oryginały list obecności, rocznych kart ewidencji czasu pracy za rok 2013 i 2014, oryginały list płac za okres od 18 listopada 2013 roku do 8 stycznia 2014 roku k.78, kopia PIT-11 za rok 2013 k.28-29, karty informacyjne leczenia szpitalnego Wojewódzkiego Szpitala (...) w L. z dnia 13 stycznia 2014 roku k.52 i k.54, świadectwo pracy z dnia 2 czerwca 2014 roku w aktach osobowych k.78, pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego w K. z dnia 6 sierpnia 2014 roku k.18, zaświadczenie z dnia 1 września 2014 roku k.27; zeznania odwołującej S. S. (1) przesłuchanej w charakterze strony k.88-89 i k.146-147, zeznania zainteresowanego J. W. (1) k.89-90 i k.147-148, zeznania świadka A. K. k.92, częściowo zeznania świadka A. S. k.93; dokumenty znajdujące się w aktach pozwanego organu rentowego o znaku (...) - (...) w tym: zaświadczenie płatnika składek

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. W.. Wydział Kontroli Płatników Składek przeprowadził postępowanie kontrolne, w celu wyjaśnienia zasadności zgłoszenia S. S. (1) do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego jako pracownika u płatnika składek (...) J. W. (1) z siedzibą w K..

W następstwie tej kontroli pozwany organ rentowy wydał w dniu 12 czerwca 2014 roku decyzję, od której odwołanie wniosła ubezpieczona.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dokumentów

Dokonując oceny zgromadzonego materiału dowodowego Sąd uznał za wiarygodne wszystkie dokumenty zgromadzone zarówno w aktach sądowych, w aktach osobowych jak i w aktach pozwanego organu rentowego. Zostały one bowiem sporządzone przez uprawnione do tego organy, w przewidzianej przez prawo formie, a ich wiarygodność oraz moc dowodowa nie były kwestionowane przez żadną ze stron, a Sąd nie znalazł powodów ku temu, aby kwestionować prawdziwość tych dokumentów z urzędu. Natomiast dokumenty prywatne korzystały jedynie z domniemania autentyczności oraz domniemania, iż zawarte w nich oświadczenia złożyła osoba, która je podpisała (art. 245 kpc).

Fakt nie kwestionowania przez strony treści kserokopii dokumentów pozwolił na potraktowanie tychże kserokopii jako dowodów pośrednich istnienia dokumentów o treści im odpowiadającej.

Sąd uznał zeznania odwołującej S. S. (1) za wiarygodne, albowiem okazały się spójne, logiczne, konsekwentne i wzajemnie się uzupełniały z zeznaniami zainteresowanego J. W. (1). Ubezpieczona opisała przebieg swojego zatrudnienia przed zawarciem umowy o pracę z płatnikiem składek, opisała dokładnie, jakie czynności wykonywała na stanowisku pracownika administracyjnego w firmie (...) z siedzibą w K.. Sąd dał wiarę odwołującej, że w dniu zawarcia umowy o pracę z zainteresowanym pomimo stanu ciąży zamierzała świadczyć pracę na stanowisku określonym w umowie o pracę z dnia 18 listopada 2013 roku za minimalnym wynagrodzeniem.

Zeznania zainteresowanego J. W. (1) także zasługiwały na nadanie im przymiotu wiarygodności w zakresie w jakim dotyczyły przedmiotu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej, okoliczności zawarcia umowy o pracę z S. S. (1), potrzeby znalezienia pracownika na miejsce K. D. okresowo niezdolnego do pracy, kondycji finansowej firmy oraz zakresu obowiązków odwołującej na zajmowanym stanowisku od 18 listopada 2013 roku. Zainteresowany zeznawał spontanicznie, rzeczowo i zbieżnie z zeznaniami odwołującej oraz z dokumentami zgromadzonymi w sprawie i w aktach pozwanego organu rentowego.

Na podstawie zeznań odwołującej i zainteresowanego Sąd ustalił, że stosunek prawny łączący strony wykazywał cechy charakterystyczne dla stosunku pracy. Była to praca określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę za miesięcznym wynagrodzeniem. Odwołująca faktycznie realizowała umowę o pracę z dnia 18 listopada 2013 roku, a czynności na rzecz pracodawcy

były wykonywane w ramach stosunku pracy z uwagi na istnienie wszystkich elementów charakterystycznych dla tego rodzaju stosunku prawnego.

Zeznania odwołującej i zainteresowanego w zakresie wykonywania przez S. S. (1) obowiązków pracownika administracyjnego w oparciu o umowę o pracę znalazły potwierdzenie w zeznaniach świadków B. S., B. M. i A. K..

Wszyscy przesłuchani świadkowie potwierdzili, że S. S. (1) była zatrudniona w firmie (...) z siedzibą w K., w miesiącach listopadzie i grudniu 2013 roku i wykonywała pracę pracownika administracyjnego. Świadek A. K. zeznał, że kilka razy osobiście spotkał się z odwołującą podczas odwiedzin w siedzibie biura. Zeznania B. S. zajmującej się prowadzeniem księgowości firmy zainteresowanego i B. M., zatrudnionej w biurze rachunkowym, pozwoliły Sądowi ustalić, że umowa o pracę z dnia 18 listopada 2013 roku została zawarta pomiędzy stronami w siedzibie biura rachunkowego i że do opóźnienia w zgłoszeniu odwołującej do ubezpieczeń społecznych doszło po upływie ustawowego terminu z winy pracowników biura. Świadek B. S. nie wykluczyła, że dokument zgłoszeniowy (...) P (...) został wysłany i nie przeszedł przez internetowy system ZUS. Z zeznań B. S. i B. M. wynikało, że odwołująca osobiście dostarczała do biura rachunkowego faktury VAT i odbierała inne dokumenty księgowo. W tej części zeznania świadków były zbieżne z twierdzeniami odwołującej i zainteresowanego.

Świadek A. S. (mąż odwołującej) zeznał, że odwołująca była zatrudniona w firmie zainteresowanego od początku listopada 2013 roku i dojeżdżała do pracy samochodem należącym do małżonków lub samochodem teściów lub krewnych. W pozostałym zakresie zeznania tego świadka okazały się mało przydatne do ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie, ponieważ świadek nie potrafił podać jakie czynności biurowe wykonywała odwołująca. Cała wiedza świadka na temat zatrudnienia odwołującej pochodziła ze słyszenia od odwołującej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie S. S. (1) zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było, czy odwołująca S. S. (1) z tytułu umowy o pracę zawartej z J. W. (2) prowadzącym pozarolniczą działalność gospodarczą pod nazwą (...) B. z siedzibą w K., podlegała od 18 listopada 2013 roku obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu.

W myśl art. 83 § 1 kc, nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Jeżeli oświadczenie takie zostało złożone dla ukrycia innej czynności, ważność oświadczenia ocenia się według właściwości tej czynności.

W ugruntowanym orzecznictwie przyjmuje się, iż „nie można przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadczenie to przyjmował” (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2001 roku w sprawie II UKN 258/00) oraz iż „pozorność umowy o pracę (art. 83 kc w zw. z art. 300 kodeksu pracy) ma miejsce nie tylko wówczas, gdy mimo jej zawarcia praca w ogóle nie jest świadczona, ale również wtedy, gdy jest faktycznie świadczona, lecz na innej podstawie niż umowa o pracę” (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2006 roku w sprawie IUK 120/06). Co więcej, „umowę o pracę uważa się za zawartą dla pozorów

(art. 83 § 1 kc), jeżeli przy składaniu oświadczeń woli obie strony mają świadomość, że osoba określona w umowie o pracę jako pracownik nie będzie świadczyć pracy, a osoba wskazana jako pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy” (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2005 roku w sprawie II UK 321/04).

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku poz.121), powoływanej dalej jako ustawa systemowa obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami, z wyłączeniem prokuratorów. Zgodnie z treścią art. 8 ust. 1 powołanej ustawy za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy, z zastrzeżeniem ust.2 i 2a (które nie dotyczą niniejszej sprawy). Stosownie do art. 11

ust. 1 ustawy systemowej obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu podlegają osoby wymienione między innymi w art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy

(pracownicy).

Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Natomiast stosownie do art. 13 pkt 1 i 4 tejże ustawy obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i chorobowemu podlegają osoby fizyczne w następujących okresach: pracownicy – od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku, natomiast osoby prowadzące pozarolniczą działalność – od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności.

Z uwagi na fakt, że obowiązek ubezpieczeń jest pochodną stosunku pracy Zakład Ubezpieczeń Społecznych, ustalając obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym, ma możliwość oceny łączącego ubezpieczonych stosunku pracy w oparciu o zawartą umowę – art. 83 ust 1 pkt 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Zgodnie z treścią art. 2 kodeksu pracy, pracownikiem jest osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania lub spółdzielczej umowy o pracę. Nawiązanie stosunku pracy oraz ustalenie warunków pracy i płacy, bez względu na podstawę prawną tego stosunku, wymaga zgodnego oświadczenia woli pracodawcy i pracownika (art. 11 kp).

W myśl art. 22 §1 kodeksu pracy przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca – do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Stosownie do treści art. 26 kodeksu pracy stosunek pracy nawiązuje się w terminie określonym w umowie jako dzień rozpoczęcia pracy, a jeżeli terminu tego nie określono – w dniu zawarcia umowy.

W art. 22 §1 kodeksu pracy są zawarte najbardziej istotne elementy składające się na pojęcie stosunku pracy. Przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do świadczenia pracy na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem. Istotą stosunku pracy jest osobiste świadczenie pracy przez pracownika na rzecz pracodawcy w warunkach podporządkowania pracownika pracodawcy w zakresie dotyczącym pracy. Podporządkowanie polega na osobistym świadczeniu pracy określonego rodzaju na rzecz i pod kierownictwem pracodawcy, w miejscu i czasie przez niego wskazanym. Układ podporządkowania pracownika pracodawcy polega zatem nie tylko na świadczeniu pracy pod jego kierownictwem, lecz także na jednoznacznym określeniu prawa pracodawcy do decydowania o miejscu i czasie, w jakim praca określonego rodzaju ma być świadczona. W ramach podporządkowania pracownika mieści się także możliwość żądania przestrzegania ustalonych przez pracodawcę (zwłaszcza w ramach regulaminu pracy) reguł porządkowych oraz poddania się jego władztwu dyscyplinarnemu (karom porządkowym).

Stosunek pracy jest stosunkiem zobowiązaniowym. W stosunku tym pracownik jest obowiązany do świadczenia pracy określonego rodzaju, a więc nie każdej pracy na rzecz pracodawcy, w sposób podporządkowany kierowniczej roli pracodawcy. Obowiązkiem pracodawcy wynikającym z nawiązania stosunku pracy jest wypłacanie pracownikowi wynagrodzenia za pracę. Ustalenie wynagrodzenia za pracę jest niezbędnym elementem nawiązania stosunku pracy. Kolejną cechą stosunku pracy jest ciągłość świadczenia pracy. Zobowiązanie pracownika, w przeciwieństwie do zobowiązań podejmowanych przy zawieraniu umów o dzieło czy innych umów cywilnoprawnych, nie ogranicza się do czynności jednorazowej czy też wielu czynności zmierzających do osiągnięcia określonego rezultatu, lecz polega na wykonywaniu czynności wynikających z powierzonego rodzaju pracy w sposób mający cechy trwałości. Elementami istotnymi w umowie o pracę zatem jest: obowiązek pracownika osobistego wykonywania pracy, podporządkowania pracodawcy, obowiązek przestrzegania czasu pracy i przestrzegania dyscypliny pracy. Pracownik jest obowiązany do wykonywania pracy zgodnie z umową i poleceniami przełożonych. Wynagrodzenie otrzymuje za wykonanie pracy na tych zasadach, a nie za rezultat pracy.

Dla rozstrzygnięcia powyższego konieczne było ustalenie, czy odwołująca faktycznie realizowała umowę z dnia 18 listopada 2013 roku i to w taki sposób, aby umowa ta mogła stanowić odrębny tytuł do ubezpieczeń społecznych – czy rzeczywiście powstał stosunek pracy, stanowiący tytuł do objęcia odwołującej obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi.

W pierwszej kolejności Sąd przystąpił do rozważenia zarzutu nieważności postępowania (art. 379 pkt 2 kpc) zgłoszonego przez pełnomocnika zainteresowanego w dotyczącego braku należytego umocowania pełnomocnika odwołującej. W ocenie Sądu zarzuty zawarte w piśmie procesowym z dnia 23 lutego 2015 roku są zasadne. Na rozprawie w dniu 16 marca 2015 roku Sąd mając umocowanie z urzędu nie dopuścił do udziału w sprawie w charakterze pełnomocnika odwołującej G. S. uznając, że §1 umowy stałego zlecenia świadczenia usług prawnych zawartej pomiędzy odwołującą a G. S. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) G. S. we W. (k.86) przewidywał świadczenie usług prawnych polegających na udzielaniu wyjaśnień w zakresie zadawanych pytań w formie ustnej zapytań, przeprowadzanie analizy przedstawionych do zaopiniowania umów, sporządzanie pism procesowych i występowanie w charakterze pełnomocnika w sprawach sądowych w których zleceniodawca uzna to za konieczne. Z wyjaśnień złożonych przez odwołującą na rozprawie nie wynikało by przedmiotowa umowa obejmowała czynności prawne i faktyczne lub dotyczyła świadczenia usług, które miałyby związek z niniejszą sprawą. Ostatecznie Sąd miał na uwadze, że odwołująca przed zamknięciem rozprawy wniosła o kontynuowanie postępowania bez udziału pełnomocnika i zatwierdziła czynności procesowe dokonane przez nieumocowanego pełnomocnika.

Umowa o pracę zawarta pomiędzy J. W. (1) a S. S. (1) w dniu 18 listopada 2013 roku wywarła skutki prawne na gruncie ubezpieczeń społecznych, skutkując powstaniem tytułu do objęcia odwołującej obowiązkowymi ubezpieczeniami emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowym, poczynając od 18 listopada 2013 roku.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutu pozwanego organu rentowego, że zgłoszenie odwołującej do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych jako pracownika nastąpiło w dniu 27 listopada 2013 roku, z datą wsteczną od 18 listopada 2013 roku, po upływie ustawowego siedmiodniowego terminu od dnia powstania obowiązku ubezpieczenia przewidzianego do dokonania zgłoszenia do ubezpieczenia pracownika (art.36 ustawy systemowej), Sąd podziela pogląd Sądu Najwyższego zawarty w wyroku z dnia 18 stycznia 2010 roku, II UK 149/09, niepubl., że to na organie rentowym, który przyjął zgłoszenie do ubezpieczenia pracowniczego i nie kwestionował tytułu tego ubezpieczenia oraz przyjmował składki, spoczywa ciężar dowodu, że strony umowy o pracę złożyły fikcyjne oświadczenia woli, a więc, że nie miały zamiaru wywołania żadnych skutków prawnych. W rozpoznawanej sprawie organ rentowy przyjął od płatnika składek w dniu 27 listopada 2013 roku dokument (...) P (...), tj. zgłoszenie do ubezpieczeń emerytalnego, rentowych, wypadkowego, chorobowego i ubezpieczenie zdrowotne z kodem tytułu ubezpieczenia 0110 00 z datą wsteczną powstania obowiązku ubezpieczenia od 18 listopada 2013 roku, nie kwestionował tytułu zgłoszenia i przyjmował składki. Zgłoszenie do ubezpieczenia ma charakter ewidencyjny i nie przesądza samo w sobie o nawiązaniu pracowniczego stosunku ubezpieczenia społecznego, gdyż przesłanką decydującą w tej kwestii jest rzeczywiste zatrudnienie rozumiane jako wykonywanie pracy w ramach stosunku pracy. Odwołanie od decyzji organu rentowego wszczynają postępowanie sądowe i w tym znaczeniu jest podobne do pozwu. Jednakże nie jest to zwykle postępowanie cywilne, w którym regułą jest, że powód powinien udowodnić fakty, na których opiera powództwo. W postępowaniu z zakresu ubezpieczeń społecznych kontroli podlega decyzja organu rentowego i rozkład ciężaru dowodów będzie zależał od rodzaju decyzji. Jeżeli jest to decyzja, w której organ zmienia sytuację prawną ubezpieczonego, to powinien wykazać uzasadniające ją przesłanki faktyczne. Organ rentowy przyjął zgłoszenie odwołującej do ubezpieczenia i pobierał z tego tytułu składki, a więc w postępowaniu sądowym obciąża go dowód co do okoliczności uzasadniających przyjęcie nieistnienia tytułu ubezpieczenia. Niewątpliwie do opóźnienia w zgłoszeniu odwołującej do ubezpieczeń społecznych doszło z powodu zaniedbania po stronie pracowników Biura Usług (...) w K., które od ośmiu lat prowadzi kompleksową obsługę doradczo - księgową firmy zainteresowanego, a nie po stronie płatnika składek, który powinien oczekiwać ze strony profesjonalnego podmiotu należytej staranności. Twierdzenia pozwanego, że to pracownicy biura powinni poinformować zainteresowanego jako pracodawcę o braku możliwości zatrudnienia odwołującej bez aktualnego zaświadczenia o braku przeciwwskazań do podjęcia pracy na stanowisku pracownika jest bezpodstawny ponieważ z ustaleń Sądu wynika, że pracodawca wystawił odwołującej

skierowanie na wykonanie wstępnych badań, a odwołująca ich nie wykonała z powodu braku czasu. Pomimo to pracodawca dopuścił odwołującą do pracy. Na świadczenie pracy przez odwołującą, wskazują zeznania świadków. W toku postępowania odwołująca przedstawiła pisemną umowę o pracę zawartą w dniu 18 listopada 2013 roku, czyli dowód złożenia odpowiednich oświadczeń woli (zawarcia umowy o pracę) i udowodniła, że podjęła się wykonywania pracy. Zdaniem Sądu w świetle utrwalonego orzecznictwa sądowego do objęcia pracowniczym ubezpieczeniem społecznym nie mogłoby dojść tylko wówczas, gdyby zgłoszenie do tego ubezpieczenia dotyczyło osoby, która w rzeczywistości pracy nie świadczyła, a więc nie wykonywała zatrudnienia w ogóle albo wykonywała je na podstawie innej umowy niż umowa o pracę. Oceny tej nie zmienia fakt, że odwołująca w dacie zatrudnienia była w ciąży.

Ciężar udowodnienia tej okoliczności, zgodnie z ogólną regułą rozkładu ciężaru dowodu obowiązującą w procedurze cywilnej (art. 232 kpc) spoczywał na odwołującej. Zgodnie bowiem z zasadą kontrydiktoryjności ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania cywilnego. To one, a nie Sąd są wyłącznym dysponentem toczącego się postępowania i one wreszcie ponoszą odpowiedzialność za jego wynik. Przeprowadzone postępowanie dowodowe, wykazało w sposób niezbity, że odwołująca w dacie zawarcia umowy o pracę kwestionowanej przez pozwanego posiadała doświadczenie zawodowe w zakresie powierzonych jej obowiązków pracownika administracyjnego. Jak wynika z ustaleń Sądu, przed zatrudnieniem u płatnika składek odwołująca pracowała w okresie od 15 października 2010 roku do 30 czerwca 2013 roku w firmie P.H.U. (...) w K. na stanowisku pracownika administracyjnego w pełnym wymiarze czasu pracy. Naturalną rzeczą jest, iż odwołująca, będąc osobą bezrobotną szukała pracy. Natomiast zainteresowany po bezskutecznej próbie znalezienia wykwalifikowanego pracownika do obsługi serwisu za pośrednictwem ogłoszeń zamieszczonych w lokalnej gazecie, postanowił sam przejąć obowiązki długotrwale niezdolnego do pracy K. D. w terenie i zatrudnić odwołującą do prowadzenia biura w siedzibie firmy na czas określony od 18 listopada 2013 roku do 31 maja 2014 roku ponieważ nie radził sobie wykonywaniem czynności biurowych i świadczeniem usług montażowych i serwisowych w terenie. Decyzję płatnika składek o zatrudnieniu odwołującej w pełnym wymiarze czasu pracy uznać należy zatem za racjonalną. Sąd zważył także, że kondycja finansowa firmy pozwalała zainteresowanemu na zatrudnienie S. S. (1).. W rocznym rozliczeniu podatkowym za rok 2013 PIT-36 firma zainteresowanego wykazała przychód w wysokości 737 050,39 zł. oraz dochód w wysokości 30 105,77 zł. Niski dochód był związany ze znacznymi inwestycjami, które stanowiły podatkowe koszty działalności. Strata w wysokości 17 222,60 zł. wykazana w zeznaniu PIT-38 za rok 2013, jak wynika z ustaleń Sądu, dotyczyła rocznego rozliczenia przez zainteresowanego środków zainwestowanych w papiery wartościowe i nie była związana z działalnością firmy. Na dzień 5 sierpnia 2014 roku firma zainteresowanego nie miała zaległości wobec Urzędu Skarbowego. Pracodawca odwołującej miał zatem realną możliwość ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i chorobowe według przyjętej przez siebie kwoty. Zatrudnienie nowego pracownika było zatem ekonomicznie uzasadnione. Podkreślić należy, że wynagrodzenie jest jednym z elementów stosunku pracy. Dla bytu stosunku pracy wystarczającym jest ustalenie, że pracownik otrzymywał wynagrodzenie za wykonywaną pracę. Ten element w niniejszej sprawie został udowodniony twierdzeniami stron.

W uznaniu Sądu S. S. (1) wykazała w postępowaniu sądowym, iż faktycznie wykonywała przez okres od 18 listopada 2013 roku do 8 stycznia 2014 roku obowiązki pracownicze wchodzące w zakres pracy pracownika administracyjnego. Okoliczność tę potwierdzili świadkowie B. S., B. M. i A. K., którzy zeznali, że odwołująca przebywała w miejscu pracy w godzinach wskazanych przez pracodawcę i wykonywała swoje obowiązki na stanowisku powierzonym w umowie. Odwołująca miała realny kontakt z pracodawcą. Na polecenie zainteresowanego odwołująca skopiowała i zeskanowała faktury VAT, zarchiwizowała i zabezpieczyła dokumenty na twardym dysku, posegregowała katalogi branżowe, skatalogowała dokumenty serwisowe w teczkach według nazwisk klientów, zajęła się bieżącą obsługą biura, odpowiadała za porządek w biurze, przyjmowała od kontrahentów zgłoszenia serwisowe i utrzymywała kontakt z biurem rachunkowym.

Reasumując Sąd nie podzielił zatem stanowiska organu rentowego, że umowa o pracę została zawarta jedynie dla pozoru celem uzyskania długoterminowej ochrony ubezpieczeniowej i świadczeń z ubezpieczenia społecznego i jako taka jest nieważna. Ustalony w rozpoznawanej sprawie stan faktyczny świadczy nie o pozorności złożonych przez strony oświadczeń woli ani nie o obejściu ustawy, lecz o spełnieniu warunku zatrudnienia pracowniczego stanowiącego

tytuł ubezpieczenia. Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem orzecznictwa i doktryny dążenie do uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego jako cel podjęcia zatrudnienia, nie świadczy o zamiarze obejścia prawa, jeżeli umowa o pracę jest faktycznie realizowana (vide wyrok Sądu Najwyższego Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych z dnia 6 marca 2007 roku, I UK 302/2006, Lex Polonica nr 1423863, Gazeta Prawna (...) str. A6, OSNP 2008/7-8 poz.110). Taki pogląd jest ugruntowany w orzecznictwie Sądu Najwyższego, który konsekwentnie podtrzymuje stanowisko, że chęć uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego, jako motywacja do podjęcia zatrudnienia, nie świadczy o zamiarze obejścia prawa, a dążenie kobiety ciężarnej do uzyskania przez zawarcie umowy o pracę ochrony gwarantowanej pracowniczym ubezpieczeniem społecznym nie może być uznane za zmierzające do dokonania czynności sprzecznej z prawem albo mającej na celu jego obejście, jeżeli umowa ta prowadzi do faktycznej realizacji zatrudnienia spełniającego cechy stosunku pracy (vide wyroki Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 2004 roku, II UK 365/2003 Monitor Prawniczy 2006/5 s. 260, z dnia 25 stycznia 2005 roku, II UK 141/2004 OSNP 2005/15 poz. 235, z dnia 28 kwietnia 2005 roku I UK 236/2004 OSNP 2006/1-2 poz. 28, z dnia 9 sierpnia 2005 roku III UK 89/2005 OSNP 2006/11-12 poz. 192, z dnia 24 stycznia 2006 roku I UK 105/2005 Lex Polonica nr 398342, z dnia 14 lutego 2006 roku III UK 150/2005 Lex Polonica nr 1022525, z dnia 30 maja 2006 roku II UK 161/2005, z dnia 2 czerwca 2006 roku I UK 337/2005 Wokanda 2006/12 s. 29, z dnia 8 stycznia 2007 roku I UK 207/2006 Lex Polonica nr 1348865).

Postępowanie przeprowadzone zarówno przez pozwany organ rentowy, jak i analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wykazało, iż wykonywana przez odwołującą umowa o pracę z dnia 18 listopada 2013 roku na rzecz płatnika składek spełnia wszystkie niezbędne elementy dla uznania jej za pracę w ramach łączącego strony stosunku pracy. Strony umowy nie złożyły oświadczeń woli jedynie dla pozorów, a czynności wykonywane przez S. S. (1) na stanowisku pracownika administracyjnego należy zakwalifikować jako podejmowane w ramach w stosunku pracy. Z tych względów umowa ta mogła i wywołała żądane skutki w sferze ubezpieczeń społecznych. Twierdzenia organu rentowego jakoby umowa o pracę została zawarta dla pozorów w celu zapewnienia świadczeń z ubezpieczenia społecznego przez odwołującą nie zostały w postępowaniu przed Sądem wykazane zgodnie z zasadą ciężaru dowodowego (art. 6 kc).

W rezultacie, zdaniem Sądu, umowa z dnia 18 listopada 2013 roku nie została zawarta dla pozorów, co zresztą w toku postępowania sądowego udowodniła odwołująca. Strony zawierając przedmiotową umowę miały świadomość, że osoba określona w umowie o pracę jako pracownik będzie faktycznie realizowała umowę na rzecz pracodawcy w sposób charakterystyczny dla stosunku pracy, a więc pod kierownictwem pracodawcy w określonym przez niego miejscu i czasie, co omówiono już powyżej. Odwołująca udowodniła, że cel zawartej umowy o pracę był zgodny z jej postanowieniami. Umowa taka więc jest ważna i skuteczna, a art. 83 kc nie znajduje do niej zastosowanie.

Mając powyższe na względzie Sąd, na podstawie art. 477¹⁴§2 kpc i powołanych przepisów prawa materialnego zmienił zaskarżoną decyzję w całości i stwierdził że odwołująca S. S. (1), jako pracownik u płatnika składek (...) J. W. (1) podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od 18 listopada 2013 roku, o czym orzekł w punkcie 1.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie 2 wyroku na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. § 2 ust. 1 i 2, § 3 ust. 1 oraz § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku poz. 461), uwzględniając, iż czynności pełnomocnika zainteresowanego, która sporządziła dwa pisma procesowe i brała udział w dwóch rozprawach, uzasadniały zasądzenie od pozwanego organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 60,00 zł. zgodnie z powołanymi przepisami.

SSO Małgorzata Kuźniacka - Praszczyk

ZARZĄDZENIE

1. odnotować uzasadnienie,

2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć odwołującej S. S. (1),
3. przedłożyć za 14 dni, z apelacją lub z innymi pismami w sprawie.

P., dnia 15 kwietnia 2015 roku

SSO Małgorzata Kuźniacka-Praszczyk